

være en storartet Natur, der findes, og hvor farligt maatte det ikke være at komme ind i saadanne Strømme, hvor meget vilde det ikke forhindre Seiladsen? Alt, hvad der kan siges mod Fuldbro, kan saaledes ogsaa siges mod Ry Mølle, og skal man derfor længere ind i Landet og have et Knudepunkt, hvorfra der til alle Tider af Aaret kan ske Tilslutning gennem Sernbane med det øvrige Land, maa man vælge Silkeborg og ikke Ry Mølle. — Jeg skal endnu kun bemærke een Ting. Der er blevet talt saa meget, navnlig af den ærede Rigsdagsmand, der sidder her skraaes over for mig (Madsen), om de vestlige Interesser. Jeg troer, at de blive bedst varetagne paa den Maade, som blev udtalt af den ærede Minister i det Svar, han gav det ærede Medlem. Jeg vil gjøre opmærksom paa, om vi virkelig have Lov til at have vestlige Interesser; vi have kun Lov der til, forsaavidt vi derved have hele Landets Interesse for Sie; vi maae kun have vestlige Interesser, fordi det vestlige Sylland er en Deel af Danmark, og vore Interesser for denne Deel af Landet skulle gaae op i vore Interesser for det hele Land. Det er aldeles aabenbart, at naar vi have det Heles Interesse for Sie og fyldestgjøre samme, er ogsaa dermed givet, at vi have Interesse for de vestlige og nordvestlige Egne og fyldestgjøre dem, saa vi behøve ikke særlig at spørge om, hvad disse Interesser fordre; hvad der er bedst for det vestlige og nordvestlige Sylland, er det, som er bedst for det hele Land.

Øvstgaard: Jeg tilstaaer, at jeg efter de Foredrag, vi have hørt, maaskee burde have frasalbet Ordet, da det ganske vist maa kjede det ærede Thing, at Diskussionen om denne Sag fortsættes videre, efterat den har varet i to Dage, og jeg kunde saameget bedre gjøre det efter de Foredrag, vi have hørt idag; men jeg begjærede Ordet, efterat den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 1ste Valgkreds (Wintther) igaar havde udtalt sig, idet jeg troede, at det Foredrag, han holdt, fortjente nogle Modbemærkninger, og skjøndt jeg tilstaaer, at det

idag er meget godt imødegaaet fra forskjellige Sider, kan jeg dog ikke unblabe endnu at gjøre et Par korte Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand begyndte sit Foredrag med at bemærke, at det havde vaakt hans Forundring at see dette Lovforslag fremkomme, naaget det store Naaderum, der var givet Ministeren ved Loven af 10de Marts 1861. At Ministeriet efter den nævnte Lov har et overmaade stort Naaderum, skal jeg indrømme, men det er et Naaderum, som jeg ikke tvivler paa, at det vil vide rigtigt at benytte, og det har heller ikke vaakt nogen Forundring hos mig at see dette Lovforslag komme frem; det har tvertimod glædet mig, og det er min faste Overbeviisning, at Regeringen fortjener Repræsentationens Tak derfor. Jeg troer ligeledes, at Skattehjerne ville være Ministeriet meget taknemmelige for, at det viser sig som den rette Bærer af Landets sande Interesser, at det, hvor det er istand dertil, sparer paa vore Penge, og at det overhovedet tager alle de Forhold i Betragtning, der staae i Forbindelse dermed. Naar den samme ærede Rigsdagsmand udbilledede, at det var et Brud paa Tilliden at fremkomme med et saadant Lovforslag, da troer jeg ikke, at dette er Tilfældet; thi jeg troer ikke, at Tilliden til Regeringen vil kunne styrkes paa en bedre Maade end derved, at den viser Omhu for Landets Pengevæsen og sande Interesser. Da der imidlertid efter min Overbeviisning ikke kan være Tvivl om, at Sagen vil gaae til anden Behandling og blive underkastet Drøftelse i et Udvalg, hvor de forskjellige Interesser noie ville blive veiede mod hinanden — Noget, som jeg troer, denne vigtige Sag fortjener — saa skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere.

Antfjær: Dengang jeg iforgaars bad om Ordet, var det under et Foredrag af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og jeg bad derom, for at gjøre en Indsigelse imod en Yttring, som han dengang fremsatte, en Yttring, der væsentlig gik i militair Retning. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med atter at optage Diskussionen